

MARJAN DEBAENE “The Sound Of The Beat” (Superjane Music)

(3,5****)

Precies twintig jaar zal het volgend jaar geleden zijn, dat Marjan Debaene op haar zeventiende debuteerde met het knappe “Growing Pains”. De eerste steen meteen van een op de keper beschouwd niet meteen als alledaags te omschrijven carrière. Daarvoor doet de al een poosje vanuit Leuven actieve Vlaamse de dingen nu eenmaal te graag *her way*. Totaal onafhankelijk dus. Wat er concreet op neerkomt, dat ze zich door niemand haar werktempo laat opleggen. Ze maakt platen, wanneer het háár uitkomt, wanneer het materiaal daartoe in háár ogen voldoende gerijpt is. En dat hoor je eraan ook!

Met “The Sound Of The Beat” is Debaene pas aan haar vierde worp toe. Na het hoger al genoemde “Growing Pains” verschenen in 1999 en 2006 respectievelijk ook nog “Humanoid” en “Wolfish Times”. En daarna was het voor de liefhebbers van haar werk vooral lang, lang wachten geblazen. Negen jaar om precies te zijn. Veel té lang eigenlijk... Maar goed, we gaan hier vooral geen potje beginnen te klagen, want dat verdient Debaene op basis van de kwaliteit van haar nieuwste absoluut niet. Met de twaalf liedjes daarop kunnen we er zelfs weer een poosje tegen...

Het door co-producer Alex Brackx banjogewijs bij momenten een flink eind richting Americana gepushte “Sun’s Glow” markeert wat ons betreft meteen een uitstekende start. Een goed voorteken, zo zal al snel blijken... “The Sound Of The Beat” blijkt immers tot de nok toe gevuld met songdelicatessen. Van het lentefrisse folkpopniemendalletje “voor hem die altijd op haar wacht” “On The Road” tot het lang door een straffe basgitaarbijdrage van Bert Embrechts gedomineerde “I Want It All Back”, van de mooie, aan het verstrijken der seizoenen opgehangen ballade “Oh My God” tot het verhalend sterke “The Sarajevo Tunnel”, van de zich ons inziens nu al als dé geknipte singlekandidaat aandienende, ons terloops best wel wat aan KT Tunstall herinnerende *catchy* folkrockstamper “It’s About To Go Down” tot het de onophoudelijke zoektocht naar het eigen beloofde land vereeuwigende “The Road To Wonderland”, de “*schone liekes*” volgen elkaar hier aan ijtempo op.

En pas op, dan hadden we het nog niet eens over een paar van de allerschoonsten! Zoals “The State Of Absurd” bijvoorbeeld. In die heerlijke trage lijkt Debaene bedaard verzet tegen onze maatschappij anno nu tussen

de regels door te willen koppelen aan de dwingende oproep om vooral toch maar weer te gaan genieten van de kleine dingen des levens. Of “The Ghost Of Seville” ook. Andermaal een verhalend hoogstandje, waarin Debaene zelf pianogewijs een vergelijkbaar sfeertje weet te evoceren als de Nederlandse popmeesters van The Nits indertijd in hun *classic* “Sketches Of Spain”.

Afgesloten wordt er met een drietal *catchy* poprockdeunen. In het ongemeen radiogenieke “The Wild West” blijkt de in leper geboren Debaene al mijmerend terug op de “velden van haar eigen jeugd”, in het al even aanstekelijke titelnummer roept ze ons op om ons vooral ongedwongen te laten leiden door het leven zelf en het als bonusje meegeleverde “Hoping For A Miracle” kende je misschien ook nog wel als een single uit 2010.

Baby Jef mag dus best trots zijn! De tijdens het ontstaan van “The Sound Of The Beat” nog onderweg zijnde *youngster* zal ooit hopelijk tot het besef komen, dat hij onbewust een bevoorrechte getuige was bij het tot stand komen van een speciaal geheel. Een prima plaat zonder meer.